

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Comèdia amb fòrceps

1. De què va? Helen, executiva enrotllada d'una agència de models, viu la vida i sobretot la nit, però un dia s'ha de fer càrrec de tres orfes i...

2. Com va? Avisa la publicitat que Garry Marshall és el director de *Novia a la fuga* i *Pretty woman*. Fan bé en recordar-ho. Veient *Mamá a la fuerza* ningú no ho diria pas. És difícil reconèixer el Marshall pulcre i sofisticat dels esmentats títols en aquesta vulgar producció. De temps que no recordo una pel·lícula tan poc destra, tan poc lluminosa,

tan poc interpretada i tan poc explicada com la que perpetra un Marshall sota mínims. I en la distància el film promet atès el prestigi de les actrius: Kate Hudson, Joan Cusack i Helen Mirren. Una tríade potent que recorda un altre triangle polític que tampoc no rutlla. Clar que en la història de l'executiva fashion donada a viure a salt de mata resulta increïble la faceta de mamà forçada per imperatius testamentaris. Des de les primeres escenes Marshall ens escup de l'anècdota amb una planificació plana i uns diàlegs que converteixen en obra mestra les declaracions del descamisat conseller Bargalló i els seus símbols patris. Rebla el clau un doblatge que posa dels nervis.

3. I va: Poc recomanable per als amics i molt adient per als enemics.

Mamá a la fuerza

Director: Garry Marshall.

Intèrprets: Kate Hudson, John Corbett, Joan Cusack, Hector Elizondo, Helen Mirren. EUA, 2004. 119 minut. Lauren.